

خنثی سازی بمب شیمیائی خردل

محمد حسن آرمان مهر

پژوهشکده صنایع شیمیائی، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، تهران- ایران

صندوق پستی ۱۵۸۱۵ - ۳۵۳۸

چکیده:

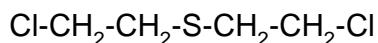
بمب شیمیائی خردل Mustard ($C_4H_8Cl_2S$)، با محلول آب، سود سوز آور $NaOH$ و هیپوکلریت سدیم $NaOCl$ و یا هیپوکلریت کلسیم $Ca(OCl)_2$ که با محیط زیست سازگار می‌باشد، هیدرولیز شده، و به تیودی‌گلیکول تبدیل گشته و اثر کشنده‌گی خود را از دست داده و خنثی می‌شود.

کلید واژه: بمب شیمیائی، خردل، گاز خردل، خنثی سازی.

مقدمه:

کلرو اتیل) سولفاید [Bis (2-chloroethyl) sulfide] و نیز [1,1-thiobis(2-chloroetane)] ۱،۱-تیوبیس (۲-کلرواتان) می‌باشد. بمب شیمیائی خردل (Mustard) با نام‌های دیگر خردل گوگردی (Sulfur mustard) و تلف کننده، تباہ کننده، ازین برنده (Lost) نیز معروف می‌باشد. نام‌های علمی آن بیس (2-

فرمول شیمیائی گسترده خردل به صورت زیر می‌باشد:

جوش خردل در فشار یک اتمسفر ۲۱۷ - ۲۱۵ درجه سانتیگراد است. همچنین نقطه جوش آن در فشار 10 mmHg برابر ۹۸ درجه سانتیگراد می‌باشد. دانسیته خردل در ۲۵ درجه سانتیگراد برابر 1.2682 g/ml می‌باشد. فراریت خردل در ۲۵

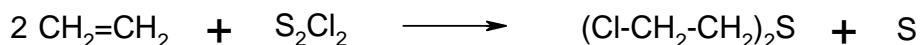
وزن مولکولی خردل $159/08$ می‌باشد. شکل ظاهری خردل به صورت مایع روغنی بوده، و رنگ آن بی‌رنگ، و بوی آن به صورت شیرین ملایم و دلپذیر می‌باشد. نقطه ذوب خردل در فشار یک اتمسفر برابر $14 - 13$ درجه سانتیگراد می‌باشد. نقطه

= ۱۵۰۰ mg/min/m³ در هوای تنفسی در مورد انسان برابر LC₅₀ می‌باشد.

بخش تجربی:

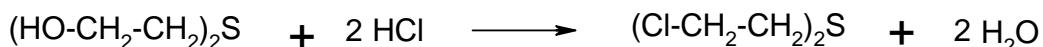
نمونه آزمایشگاهی خردل با فرایند Levinstein ساخته شد. در این روش خردل از واکنش شیمیائی بین گاز اتیلن (Ethylene) و سولفور کلراید (Sulfur Chloride) بر اساس واکنش شیمیائی ذیل تهیه گردید.

درجه سانتیگراد برابر ۹۲۵ mg/m³ است. فشار بخار خردل در صفر درجه سانتیگراد برابر ۰/۰۲۵ mmHg و فشار بخار آن در ۳۰ درجه سانتیگراد برابر ۰/۰۹۰ mmHg می‌باشد. سنگینی بخار خردل نسبت به سنگینی هوا (هوا = ۱) برابر ۵/۴ می‌باشد. خردل به صورت جزئی در آب حل می‌شود، ولی در حلال-های آلی و روغن‌های نباتی و حیوانی به خوبی حل می‌شود. دوز کشنده ۵۰ درصد در مورد موش‌های صحرائی برابر LD₅₀ i.v. = ۸/۶ mg/kg و در مورد موش‌های معمولی برابر دوز کشنده ۵۰ LD₅₀ i.v. = ۳/۳ mg/kg می‌باشد.

گلیکول (Thiodiglicol) و هیدروکلریک اسید مطابق واکنش شیمیائی ذیل تهیه گردید.

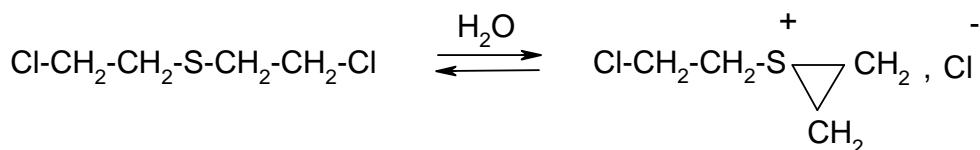
همچنین خردل در آزمایشگاه با روش آلمانی‌ها هم ساخته شد. در این روش خردل از واکنش شیمیائی بین تیودی-

(Sodium hydroxide ; NaOH) به کلی هیدرولیز شده ، و اثر کشنده‌گی خود را از دست می‌دهد.

بمب شیمیائی خردل، توسط محلول هیپوکلریت سدیم (Sodium hypochlorite ; NaOCl) یا هیپوکلریت کلسیم [Calcium hypochlorite; Ca(OCl)₂] با سود سوز آور

در واکنش هیدرولیز، اولین گام، ایجاد یون سولفونیوم (Sulfonium ion) می‌باشد.

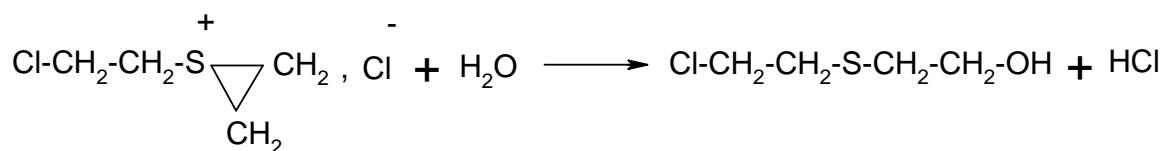

خردل

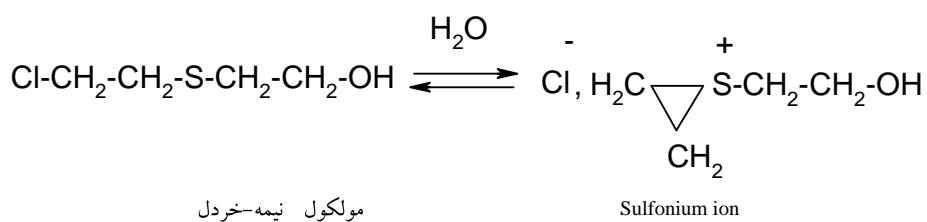
Sulfonium ion

تولید می‌نماید. سرعت واکنش ترکیب یون سولفونیوم با مولکول آب در حضور محلول سود سوزآور با هیپوکلریت-سدیم و یا هیپوکلریت کلسیم به شدت افزایش می‌یابد.

یون سلفونیوم (Sulfonium ion) با مولکول آب ترکیب شده، و ۲-کلرواتیل-۲-هیدروکسی اتیل سولفاید (2-chloroethyl 2-hydroxyethyl sulfide) مولکول "نیمه-خردل" (Semi sulfur mustard) می‌باشد،

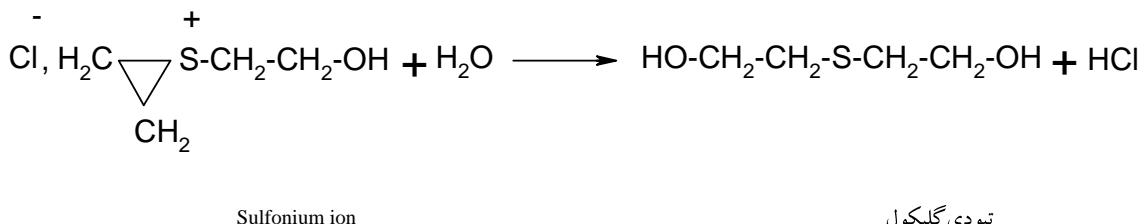

دوباره مولکول نیمه-خردل در آب هیدرولیز شده و مطابق واکنش شیمیائی ذیل مجدداً و به یون سولفونیوم تبدیل می‌شود.

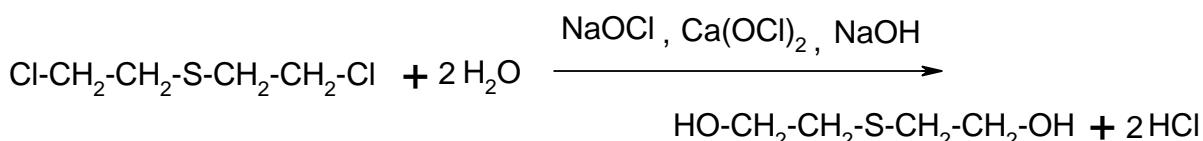
یون سولفونیوم (Sulfonium ion) تولید شده، دوباره با ملکول آب ترکیب شده، و بر اساس واکنش شیمیائی ذیل، مولکول تیودی گلیکول (Thiodiglicol) را به وجود می آورد.

سرعت واکنش ترکیب یون سولفونیوم با مولکول آب در حضور محلول سود سوزآور با هیپوکلریت سدیم و یا هیپوکلریت کلسیم به شدت افزایش می‌باید.

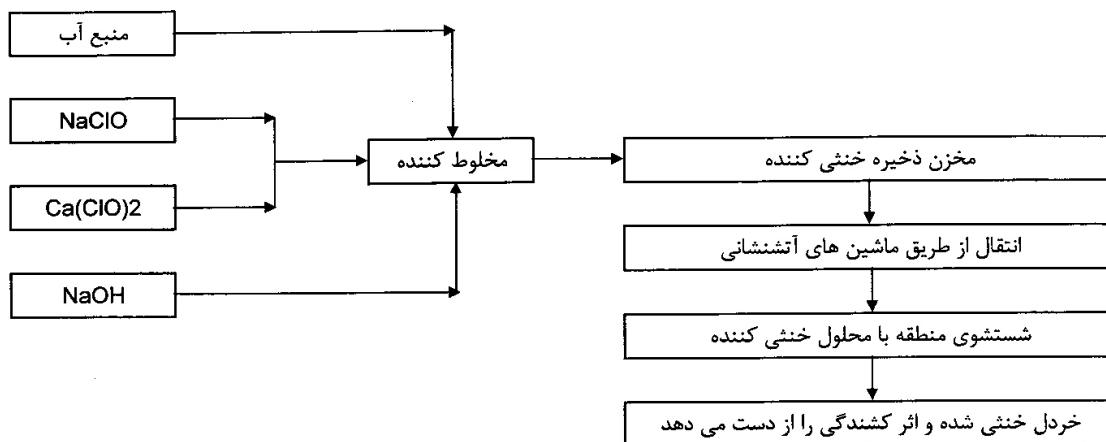

هیدرولیز خردل در آب توسط هیپوکلریت سدیم و یا هیپوکلریت کلسیم افزایش می‌یابد. واکنش کلی هیدرولیز خردل، در محلول آب و سود سوزآور و هیپوکلریت سدیم، یا هیپوکلریت کلسیم به قرار ذیل می‌باشد.

بدین ترتیب، بمب شیمیائی خردل در اثر شستشو با محلول آب و سود سوزآور و هیپوکلریت سدیم و یا هیپوکلریت کلسیم، در درجه حرارت معمولی، به تیودی‌گلیکول، که ماده اولیه ساخت خردل می‌باشد، تبدیل می‌گردد. در حقیقت سرعت

خنثی سازی بمب شیمیائی خردل در شکل ذیل به صورت گسترده و کامل نشان داده شده است.

بحث و نتیجه‌گیری:

تشکر و قدردانی:

از سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران تشکر و قدردانی فراوان می‌شود.

بمب شیمیائی خردل در اثر شستشوی فراوان با محلول آب، سود سوزآور، و هیپوکلریت سدیم یا هیپوکلریت کلسیم، بلا فاصله هیدرولیز شده، و به مواد اولیه ساخت آن تبدیل گشته، و اثر کشنده‌گی خود را به کلی از دست داده و خنثی می‌گردد.

منابع:

- [1]. Mann, Pope, J. Chem. Soc., 121, 594 (1922).
- [2]. Gomberg, J. Am. Chem. Soc., 41, 1414-1431 (1919).
- [3]. Gibson C. S., et al, J. Chem. Soc., 117, 271, 277 (1920).
- [4]. Helfrich O. B., et al, J. Am. Chem. Soc., 42, 1208-1232 (1920).
- [5]. Woodward F. N., J. Chem. Soc., 35-38 (1948).
- [6]. Williams A. H., Woodward F. N., J. Chem. Soc., 38-42 (1948).
- [7]. Brown R., Woodward F. N., 42-44 (1948).
- [8]. Gasson, McCombie, Williams, Woodward, J. Chem. Soc., 44-46 (1948)
- [9]. Hamilton, Moggridge, Woodward, J. Chem. Soc. 46-47 (1948).